

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Pro amore Christi crucifixi, aut passionis ejus reverentiâ, quicquam petenti, non facilè denegare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 3.

*Pro amore Christi crucifixi, aut passionis eius reverentia,
quicumque petenti, non facile denegare.*

St. c. 1. Sanctum Franciscum refert S. Bonaventura, cum quadam die pauperem pro Dei amore stipem petentem, præter consuetudinem repulisset, repente eo facto commotum, non modò eidem revocato misericordiam largè impertivisse, sed etiam Deo ex eo die promississe, nemini se unquam ejus nomine petenti, elemosynam negaturum. Verùm id virtutis non cujusvis est; nec scio an satis congruat communi hominum imbecillitati, in ea præsertim frequentia inopum, interposito Dei nomine flagitantium.

Mitius & tolerabilius est, quòd hìc ascetæ nostro proponimus: nimirum ut eorum saltem, qui appellatà passione Domini, aut Christi crucifixi nomine, quidpiam exposcunt, specialem rationem habeat, eoque nomine propensius eorum misereatur, nec facilè quicumque (quod ei quidem concedere promptum sit) denegare consuescat.

Id quippe studium, & ad non vulgarem adversus passionem Christi reverentiam contestandam, & ad nostrum etiam in Crucifixum amorem alendum atque exaugendum, & ad ipsum denique benignissimum Redemptorem eo obsequio singulariter demerendum, non medio critere valiturum esse. Qui utique sibi specialius impensum reputabit, quidquid eà quam dixi contemplatione, in membra sua opis egena, benignitatis collatum fuerit.

Neque verò id quod nunc agimus, de stipis tantum, reive ejusmodi impensa, velim intelligi; verùm de quacunque sive corporali sive spiritali misericordia impertienda, cum eam contingeret, Christi patientis interposito nomine, efflagitari. Nominatim autem (quod, uti cæteris difficilius, ita acceptissimum divino cordi misericordiz gemitus

nus est) de atroci quoque offensione remittenda, parcendoque hosti, quem etiam in potestate habeas; ejus nimirum intuitu, qui cum adhuc inimici essemus non utcunque ignovit, sed ut iratum nobis placaret Patrem, vitam ipse suam omnemque sanguinem profudit.

Est enim hoc Christo, Paci nostræ, jucundissimum sanè Sacrificium: si in ipso ardore ultionis, ad allegatam, aut sponte suâ animo recurrentem, passionis Domini memoriam, conceptum jam furorem comprimam, & unâ cum armis, vindictæ ponas cupiditatem, ipsamque dulcem animo furenti, ulciscendi libidinem, velut victimam Crucifixo immoles. Qui proinde fertur, quàm sibi id foret complacitum, non uno documento declarasse.

Notum est quod S. Joanni Gualberto contigit: qui, ^{Vit. c. 12} cum inimico pepercisset, in crucis modum conformatis ⁸² manibus, per Crucifixo amorem veniam poscenti, moxque templum ingressus, ante Crucifixo imaginem, provolutus genibus precaretur, vidit Christi in cruce pendentis caput, ad se inclinari, quasi ipsi gratias ageret, quod pro passionis suæ reverentiâ, eo in articulo hosti capitali pepercisset. Quod ipsum aliàs, nec semel, alijs contigisse; tum apud S. ^{Spec. Ex-empl. d. I. Cantipr. l. 2. c. 18.} Petrum Damiani, tum apud Thomam Cantipratanum reperies.

Quò mihi subeat non ex vano fortassis conjectare: eum qui ejusmodi aliquo præclaro facinore singularem addidit à Jesu crucifixo gratiam inierit, in æternum periturum non esse: ut hoc etiam sensu valere possit in rem præsentem, quod in causâ simili Davidi spondebat prudentissima Abigail: *Erit anima Domini mei custodita quasi in fasciculo viventium*, (hoc est, in fasciculo, sive numero prædestinatorum, inquit Vgo Cardinalis) *apud Dominum Deum tuum*; aut quod sibi apprecabatur David, cum manum a Saule inimico suo abstinuisset: *Sicut magnificata est anima (seu vita)* ^{1. Reg. 29.} ^{Ibid: c. 26.}

B b

sua

tua hodie in oculis meis: sic magnificetur anima mea (hoc est, magna & pretiosa habeatur) in oculis Domini, & liberet me de omni angustia: præsertim autem de angustia sempiterna.

*De Reg.
Lusit.*

Hoc denique loco commemorabile est Joannis II. Lusitaniae Regis exemplum: qui (ut testatur Vasconcellus noster) secreto se voto obstrinxerat; nihil se peteretur. Inquam quod interpositis Christi vulneribus peteretur. Itaque tum in alios aliàs, eà causâ beneficis extitit; tum mulieri, die Parasceves, marito capitis damnato, per Christi mortem ac vulnera vitam oranti, veniam liberaliter indulgit.

CAPUT XIV.

Diem sextam cujusque hebdomadæ, uti Christi passioni dicatam, cultu proprio celebrari oportere.

§. I.

Rationes seu artes nonnullæ, ad eam diem peculiariter celebrandam, accommodatæ.

Dies sexta cujusque hebdomadæ, tum ipsâ temporis ratione (quod eâ die Salvator noster crucem ac mortem nostrâ causâ subijt) tum vetustissimo Ecclesiæ instituto, usque fidelium, commemorationi Dominicæ passionis specialiter consecrata, non est absque aliqua ejusdem passionis memoria, aut cultu proprio, transmittenda.

Eâ gratiâ potes in primis, eâ saltem die, matutinis horis piæ cruciatuum Salvatoris commentationi partem aliquam temporis tribuere, aut aliquid de ejus argumenti libello legere; quo patientis Christi recordationem in te excuscites, atque inde conceptum dolorem compunctionisq; sensum, in reliquum diem retineas.

Speci-